

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૫

સલામી સવારની..

જુગારના ખેલમાં અબજોપતિ સહો કરે છે
કરે પોલીસથી ભિચારા નાના શક્તિ મરે છે,
તરે ફિલ્મી કલાકારો, નેતા-પુત્રો, ને ક્રિકેટરો -
ચરે છે ક્રિકેટના મેદાને ને બિંદાસ ફરે છે..
(શિલ્પા પતિની સંડોવણી)

હારે કે જીતે!
એમના પર 'ફિક્સ' -
થો ગ્યો 'અવિશ્વાસ'!
(ફૂટેલા ક્રિકેટરો)

મૂકે ગિરવે
મૂલ્યો ને દેશપ્રેમ -
પૈસા ખાતર!
(પૈસા ભૂખ્યા ક્રિકેટરો)

ચિંતન

ગૌરવ પ્રાપ્યે દાનમનુ વિવસ્વ રક્ષણાત્ ।
સ્થિતિરુચ્ચે: પયોદાનાં પયોધીનામધ: સ્થિતિ: ॥

'દાનથી મહત્તા, ગૌરવ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે ધનનો સંગ્રહ કરવાથી કંઈ જ ફાયદો પ્રાપ્ત થતો નથી. વાદળ પાણીનું દાન આપે છે તેથી તેનું સ્થાન ઊંચું (આકાશમાં) રહે છે. પણ સમુદ્ર પાણીનો માત્ર સંગ્રહ જ કરે છે તેથી તેનું સ્થાન નીચું છે.'

કેટલાક લોકોનો સ્વભાવ ખૂબ જ કંપજુસાઈ ભર્યો હોય છે પોતાની પાસે ભંડાર ભર્યા હોવા છતાં પોતાનું ન વપરાય પણ બીજાના માલ પર નજર નાખનારા માગીને જ પેટ ભરનારા હોનવૃત્તિ વાળા હોય છે. માગનારનો હાથ-સ્થાન હંમેશા 'નીચું' જ રહે છે દરિયો વિશ્વભરની નદીઓ પાસેથી 'જળ' માગી માગીને પોતાનું પેટ ભરવા મથે છે પણ ક્યારેય તે ભરાતું નથી. ભૂખ્યો જ રહે છે તેનું સ્થાન પણ નીચું જ રહે છે.

જ્યારે વાદળ પોતાના હૃદયમાં ભરેલાં અમૃતજળ વરસાવી ખાલી થઈ જાય છે એમનામાં 'આપવાની' વૃત્તિ છે એટલે જ ઊંચા આકાશે રહે છે.

દાનનું મહત્ત્વ છે, માંગણનું નહીં.

સુવિચાર

- માતાના બહિદાનનું શ્રાહ કોઈ પણ દિકરો ચુકાવી શકતો નથી, પછી ભલેને ભૂમંડલનો સ્વામી કેમ ન હોય - પ્રેમચંદ
- એવી માતાઓથી દેશનું નામ ઉજવવળ છે જે દેશહિત માટે પોતાના માતૃસ્નેહની ઘૂળ જેટલી પણ પરવા કરતી નથી. - પ્રેમચંદ
- એક પલ્લામાં મા મૂકો અને બીજા પલ્લામાં સમગ્ર વિશ્વ મૂકો તો મા વાળું પલ્લું નીચે નમશે - લોઈ લેગડલ
- જગતમાં બહુ પસંદ કરી શકાય છે, માતા પસંદ કરી શકાતી નથી, માતા સ્વર્ગમંત્રી જેવી છે - વિનોબા ભાવે
- મા ના બે ચરણ છે : સમતા અને મમતા. હૈ હાથ છે : અભય અને વરદાન. માની બે આંખ છે : ક્ષમા અને ક્ષણ. માનું હૃદય તો પ્રેમ-મંદિર છે - મોરાલિયા
- જગતમાં બે બાબત અબજ બાબત હોતી નથી - એક આપણી માતા અને બીજી આપણી માતૃભૂમિ - વિ.સ.નાઈકર
- માતાનું શ્રાહ અનેકગણું હોય છે, તે કદાપિ ચૂકવી શકતું નથી - ઉમાચંદર ખેશી

બોધ કથા

આજે મૂલ્યો બદલાયાં છે. માણસની દૃષ્ટિ ન્યારી મટી વેપારી બની ગઈ છે. ન્યાર્યાના ધોરણ બદલાયા છે. ભિચારોના નવાં તોરણ બંધાયા છે. કામ પ્રમાણે દામ, કેળવો એટલું મેળવો, માણસ સૃષ્ટિનો ટ્રસ્ટી મટી માહિત્ક બની બેઠો છે - પૃથ્વીમાંથી મળતી સંપત્તિ (કોવસા)નો માહિત્ક આદમના સંતાનમાં શેતાન પ્રવેશી ચૂક્યો છે.

એક પવિત્ર સૂક્તી ગૌણી ફળની વાડીમાં મળવક પાક થયો. ફળ વેડવાનું કામ રાત-દિવસ ચાલતું હતું. ફળ વેડવાનાં - સાફ કરી - ટોપલીમાં ભરવાનાં અને પછી બજારમાં મૂકવાનાં 'બોક્સ'માં પેકીંગ કરવાનું - કામઠા - મહેનતનું માણસોની જરૂર હતી.

કામ કરનારા મજૂરોને ખબર પડી એમ એમ આવવા લાગ્યા. કેટલાક સવારથી કામે લાગ્યા હતા, કેટલાક બપોરે આવ્યા કેટલાક બાજુના ગામવાળાને ખબર પડી સાંજે આવ્યા.

મીલાએ સવારે બધાને ચૂકવવું કર્યું - બધાને સરખું જ ચૂકવવું કર્યું - મજૂરો તો રાજી થઈ, મજૂરી સ્વીકારી ચાલતા થયા પણ ચુવાન પુત્ર સમસમી ઉઠ્યો - બોલ્યો આ તો અન્યાય કહેવાય!

મીલા કહે - બેટા આ જ જશ્વરી ન્યાય છે, બધા કામ તો શક્તિ પ્રમાણે કરે પણ મેળવે જરૂરત પ્રમાણે. એમની જરૂરિયાત સમજીને આપવું જોઈએ.

E-mail : sureshchandrabhatt18@gmail.com

'દિવાના' એટલે દેઓલ્સ, 'યમલા' એટલે આ ફિલ્મની વાર્તા, અને દિગ્દર્શન તથા 'પગલા' એટલે આપણે - પ્રેક્ષકો...!!!

હિન્દી ફિલ્મોમાં જેમ 'ખાન' અને 'કપૂર'ની બોલબાલા છે તેમ દેઓલ્સનો પણ એક અલગ પ્રકારનો દબદબો અને અનોખો ચાહક વર્ગ છે. ખાસ કરીને મધ્યપ્રદેશ, ઉત્તર પ્રદેશ અને રાજસ્થાનમાં ધર્મેન્દ્ર, સન્ની દેઓલ અને બોબી દેઓલનો ચાહકવર્ગ વિશાળ છે. જેમ રાજ કપૂર રશિયામાં વિશેષ લોકપ્રિય હતા તેમ આપણા હિ-મેન ધર્મેન્દ્ર લંડન અને કેનેડામાં લોકપ્રિય છે. એટલે માત્ર પોતાના ચાહક વર્ગને ધ્યાનમાં રાખીને દેઓલ પરિવાર પોતાના માટે - પોતાના જ બેનર હેઠળ ફિલ્મોનું નિર્માણ કરી રહ્યા છે. વર્ષ ૨૦૦૭માં ધર્મેન્દ્રએ ફિલ્મ 'અપને' બનાવી હતી. ઈમોશનલનો ઓવરડોઝ આપ્યા પછી દેઓલને કોમેડી ફિલ્મ બનાવવાનું સૂજ્યું એટલે વર્ષ ૨૦૧૧માં તેમણે 'યમલા પગલા દિવાના' બનાવી. આ ફિલ્મે બોક્સ ઓફિસ પર સફળતા મેળવી હતી, એટલે ત્યારે જ ધર્મેન્દ્રએ તેની સિકવલ બનાવવાની જાહેરાત કરી દીધી હતી. પરંતુ આ ફિલ્મના દિગ્દર્શક સમીર કર્ણિક સિકવલનું દિગ્દર્શન કરવાથી દૂર રહ્યા એટલે દેઓલ પરિવારે ફિલ્મ સિનેમેટોગ્રાફર અને દિગ્દર્શક સંતોષ સિવનના ભાઈ સંગીત સિવનને દિગ્દર્શન માટે રાજી કર્યા. 'યમલા પગલા દિવાના-૨'ના દિગ્દર્શક સંગીત સિવનને અગાઉ સન્ની દેઓલ સાથે 'ઝોર' અને બોબી દેઓલ સાથે પણ એક ફિલ્મ કરી હતી. આ સંબંધે દેઓલ્સે સંગીત સિવનને દિગ્દર્શન સોંપ્યું. પરંતુ તેઓનો આ નિર્ણય ખૂબજ ભૂલ ભરેલો સાબિત થયો છે.

૫૦ વર્ષથી વધુ લાંબી કારકિર્દીમાં ૨૮૦ થી વધુ ફિલ્મોમાં મુખ્ય ભૂમિકા નિભાવી ચૂકેલા હિ-મેન ધર્મેન્દ્ર હવે ૭૭ વર્ષના થયા છે. તેમના પુત્રો સન્ની અને બોબી દેઓલ પણ ચરિત્ર અભિનેતાની વયે પહોંચ્યા છે. એટલું જ નહીં ધર્મેન્દ્રને ધોરીને સન્ની અને બોબી દેઓલની પ્રતિભા કે અભિનય એવા નથી કે તેઓ કોમેડી ફિલ્મોને પુરતો ન્યાય આપી શકે. આમ છતાં 'દિવાના' દિગ્દર્શક 'ચાકેલા અને પાકેલા' અભિનેતાઓ પાસેથી થકાઈ અને પકાઈ કામ લીધું છે. એટલું જ નહીં ફિલ્મની વાર્તા, સંવાદો અને ટેકનિકલ પાસાઓ પણ એટલા ચવાયેલા છે કે પ્રેક્ષકો પાસે હસવાનું કે રાજી થવાનું કે મજા કરવાનું કોઈ જ કારણ નથી.

લી-ડા દેઓલની જરાય મૌલિક ન લાગે એવી વાર્તા પર જસવિન્દર સિંગ બચે સ્કિન-પ્લે લખ્યો છે, જેમાં પણ કંઈજ નવીનતા નથી. ધર્મેન્દ્ર (ધરમ) અને તેનો નાનો દીકરો બોબી દેઓલ (ગજેંધર) લોકોને ઉલ્લુ બનાવી, ઇતરપીડી કરીને પૈસા ભેગા કરવામાં માહીર છે. આ માટે તેમણે વારાણસીને પોતાનું કાર્યક્ષેત્ર બનાવ્યું છે જ્યારે મોટો પુત્ર સન્ની દેઓલ (પરમવીર) લંડનમાં બેન્ક માટે લોન વસૂલીના કામ કરે છે. પ્રમાણિકતા એ એનું મુખ્ય હથિયાર છે. ધર્મેન્દ્ર અને બોબી દેઓલ અનુ કપૂર (યોગરાજ ખન્ના) ને છેતરવા લંડનના મેદાને પરે છે અને ધરમ પુત્ર સન્ની દેઓલ પોતાના જ પિતા અને ભાઈને તેમ કરતાં રોકે છે. આવી વાર્તામાં વૈજ્ઞાનિક-કમ-કોમેડીયન વિવન અનુપમ ખેર (જો અમરસિંઘ) વેડકાયા છે. અનુપમ ખેરના પણ બે ગેંગસ્ટર તરીકે જાણીની લીવર અને સૂચેતા ખન્ના (બન્ની અને બબલી) વધુ વેડકાયા છે.

એવી તે વખતે કોઈએ કલ્પના પણ કરી હશે ખરી! હજી તો 'યમલા પગલા દિવાના-૩' પણ બનાવવાની છે, એવી ધમકી બીજા પાર્ટના અંતે પ્રેક્ષકોને મળે છે. 'યમલા પગલા દિવાના' - આ ત્રણ શબ્દો ધર્મેન્દ્રને એટલા કળ્યા લાગે છે કે તેમણે લંડનમાં કાર્યરત પોતાના પ્રોડક્શન હાઉસનું નામ પણ વાચ.પી.ડી. ફિલ્મ લીમીટેડ રાખ્યું છે. 'યમલા પગલા દિવાના' ધર્મેન્દ્રને કળ્યા હશે પરંતુ આપણે માટે તો 'દિવાના' એટલે દેઓલ્સ, 'યમલા' એટલે આ ફિલ્મની વાર્તા - ટેકનિક અને દિગ્દર્શન તથા 'પગલા' એટલે આપણે - પ્રેક્ષકો... બીજું કોણ?

પેજ 2	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
સ્ક્રીપ્ટ										
ટેકનિક										
મ્યુઝિક										
અભિનય										
દિગ્દર્શન										

સમાજમાં પોલીસની ઈમેજ સુધારવા ગુજરાત સરકારની પોલીસ અને પ્રજા માટે નવી યોજના 'સુરક્ષા સેતુ' ની સમજૂતી

ગુજરાતમાં પ્રજાની સુખ શાંતિ અને સલામતી જળવાય તેવા ઉમદા આશયથી તથા ક્રાઇમ રેટ ઘટાડવા માટે તેમજ પ્રજામાં પોલીસની છાપ સુધારવા માટે ગુજરાત સરકારે નવી સુરક્ષા સેતુ નામની યોજના અમલમાં મુકવા માટે રાજ્ય સરકારે ગુજરાત રાજ્યના ગૃહ વિભાગે ગાઇડલાઇન બંધ કરેલ છે. જે મુજબ આ યોજના અન્વયે ૩૨ જેટલા કેન્દ્રમાં સામાન્ય નાગરિક - સ્ટેચિલક સંગઠનો અને પોલીસને પ્રતિનિધિત્વ આપવામાં આવશે. સુરક્ષા સેતુ યોજના હેઠળ આકાર લેનાર કેન્દ્ર પ્રજા અને પોલીસ વચ્ચે કડીરૂપ ભૂમિકા ભજવશે તેમજ અરજદારોને પોલીસના કામકાજ માટે ગાઇડલાઇન આપશે તેમજ અરજી કરનાર પાસેથી આવા કામકાજ માટે ચાર્જ શકશે જે હાલમાં આ યોજના અન્વયે પાઇપ લાઇન હોય કેવા પ્રકારની અરજીઓ કેટલા ચાર્જ વસુલ કરવો તે અંગે કોઈ જ ચોક્કસ ધારા ધોરણે ઘડવામાં આવ્યાં નથી ટૂંક જ સમયમાં આવી મુસદ્દા પરિપૂર્ણ થઈ પ્રજા વચ્ચે ગૃહ વિભાગમાં આદેશથી મુકવામાં આવશે.

વાત કાનૂન કાયદાની...
- અધિન વી. ત્રિવેદી

તેમજ સરકારી કચેરીમાં કામના પ્રકાર અરજીનું સ્વરૂપ કામકાજનાં દિવસ તથા ભરવાપાત્ર ફી જે રીતે માર્ગદર્શિકા તરીકે મુકવામાં આવેલ છે તેવી રીતે આવા કેન્દ્રો ઉપર આવા સ્વરૂપના ઓર્ડર ફરિયાદ તાપવા પડશે. જે પ્રકારે રોગી કલ્યાણ સમિતિ હોસ્પિટલોમાં કાર્ય કરે છે તેવા પ્રકારે સુરક્ષા સેતુ પોલીસ સ્ટેશનો માટે કામકાજ સંભાળશે તેમજ આવા પ્રકારની ફી વસૂલાત દરમિયાન પાકી પાવતી રસીદ સ્વરૂપે આપવામાં આવશે અને રાજ્યમાં વધતાં જતા ક્રાઇમ રેટ ચોરી, લૂંટ, અપહરણ, વ્લેકમેઇલીંગ, સહો, જુગાર, દેહવેપાર, ઘરવું વધતાં જતાં ક્રાઇમ રેટ જેવા બનાવો ઘટનાઓ ગુનાઓ અટકાવવા સુરક્ષા સેતુ કેન્દ્ર દ્વારા કાઉન્સિલિંગ ને લગતી સેવાઓ પર પુરી પાડવામાં આવશે તેમજ ભોગ બનનાર વ્યક્તિને યોગ્ય વળતર ચુકવવામાં આવશે તેની તકેદારી પણ રાખવામાં આવશે.

આ સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી મુખ્યત્વે ગુમ થયેલી વ્યક્તિ, ગુમ થયેલ વાહનો ગુમ થયેલી મિલ્કતો, ગુમ થયેલી દસ્તાવેજ પુરાવા ડ્રાઇવિંગ લાયસન્સ પાસપોર્ટ મકાન - મિલ્કતને લગતા દસ્તાવેજો હથિયાર પરવાના રીન્યુઅલ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો પ્રસંગો રેલી સભાની મંજૂરીઓના વાંધા પ્રમાણપત્રો પોલીસ પાસેથી પ્રજાએ મેળવવાની પરવાનગી ને લગતા કામકાજો સંદર્ભે અરજી સ્વરૂપે આપવામાં આવશે અને કામકાજો સંદર્ભે અરજી ગોટકાયદેસરની પ્રવૃત્તિઓમાંથી ભોગ બનનારને સમાજમાં પુનઃવસનની કામગીરી તથા પુનઃસ્થાપન માટેની કામગીરી ભોગ બનનારને કે વ્યક્તિને સમાજમાં પુનઃસ્થાપન કરવાની સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ તથા રોજગારવક્ષી પ્રવૃત્તિઓ કરી શકશે. અગાઉ આવા પ્રકારની યોજના

સરકારી ચોપડે પોલીસ મિત્રના નામે અમલમાં હતી જેને નવા કપડાં પહેરાવી સુધારા - વધારા સાથે યોગ્ય માર્ગદર્શક સૂચના આચારસંહિતા તથા વ્યવહારીક ઉપાયો સુચવી નવા સ્વરૂપે પ્રજા સમક્ષ મુકવામાં આવશે.

આવા પ્રકારની કાર્યવાહી માટે પોલીસ સ્ટેશનોએ મહિલા હેલ્પડેસ્ક, મહિલા સુરક્ષા તાલીમ પોલીસ મિત્ર યોજના તથા શાંતાના બાળકોને પોલીસની બીક દૂર કરવાનાં પ્રયત્ન રૂપે પોલીસ સ્ટેશનની મુલાકાત કામકાજની પ્રક્રિયાનું નિર્દેશન કરવામાં આવશે. એક આઇ પ્રોજેક્ટ હેઠળ ફેરિયા, સેલ્સમેનો અને હાઇવેની હોટલો, ઢાળા ઉપર ડ્રાઇવરો સાથે જનસંપર્ક કરવામાં આવશે.

આ ઉપરાંત પોલીસ સ્ટેશનની મહિલાઓ બાળકો માટે સપ્લીમંડળ, બાલમંડળની સ્થાપના કરવા મહિલા સુરક્ષા તથા વિદ્યાર્થીઓ માટે ખાસ પ્રકારની કાઉન્સિલિંગ કરવાનું આયોજન કરવામાં આવશે. સલામતી માટે સુરક્ષા માટે ખાસ પગલાં ઉપાયો હાથવગા અખત્વાર કરવા તેની પત્રિકા સરળ ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કરી જાહેર વિતરણ કરવામાં આવશે. પ્રજાને પોતાના મકાનો ઠુકાનો તથા ઘંઘો રોજગારની જગ્યાની વિગતો પોલીસ સ્ટેશનમાં આપવી પડશે. ભાડુઆતની વિગતો તથા સ્ટાફની વિગતો પણ પોલીસ સ્ટેશને પુરી પાડી જાગૃત નાગરિકનો ધર્મ બજાવવાનો રહેશે. સિનિયર સિટીઝન માટે વ્યુસન્સરૂપ પ્રવૃત્તિઓ બંધ કરવી તરતે લાઇડસ્પીકર વગાડવા પર પ્રતિબંધ, પાર્ટી મ્યુઝીકની પરવાનગી તથા દારૂ જુગારની અસામાજિક પ્રવૃત્તિઓ રોકવા ડામવા બંધ કરવા રાજ્યના આમ નાગરિક સુખ સલામતી પૂર્વક વસવાટ કરે ઘંઘો રોજગાર મેળવે, સુખાધિકારની ઉપયોગ તેવ પ્રયત્નો સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી દ્વારા હાથ ધરવામાં આવશે જે 'હોક આઇમ્પ્રોવેન્ટ' અંતર્ગત કામકાજ કરી શકશે.

આ ઉમદા હેતુ માટે રાજ્યકક્ષાની ૧, પોલીસ કમિન્સ્ટેન્સી ૪ તથા તમામ જિલ્લાની ૨૭ મળી કુલ ૩૨ સુરક્ષા સેતુ સોસાયટીની રચના કરવામાં આવશે. આવી સુરક્ષા સેતુ સોસાયટીની નોંધણી ગુજરાત અધિનિયમ - ૧૯૬૦ તેમજ મુંબઈ (હાલ ગુજરાત) પબ્લીક ટ્રસ્ટ એક્ટ - ૧૯૫૦ ની બેગવાઈ હેઠળ મંડળ ટ્રસ્ટની સ્થાપના કરવામાં આવશે.

ઉપરોક્ત સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી અમલમાં આવતા પોલીસ અધિકારીઓની કર્મચારીઓની દાદાગીરી, તોડબાજી અને ભય તેમજ ભ્રષ્ટાચારને લગામ મુકાશે.

સુરક્ષા સેતુ કેન્દ્ર 'સિંગલ વિન્ડો' તરીકે કાર્યરત રહેશે અને પ્રજાની સુખ, શાંતિ અને સલામતી અંગે પોલીસ સાથે મળી આમ પ્રજાના પ્રશ્નો પડતી મુશ્કેલીઓ ઉકેલવા માટે ચારવીરૂપ ભૂમિકા ભજવશે. ગુજરાત આ યોજના શરૂ કરનાર પ્રથમ રાજ્ય છે.

ઘરમાં તો ટીનના ચાર ડબ્બાને માટીની તાવડી સિવાય કંઈ નથી, છેલ્લા એક વરસથી આ કોટ ડીલે વિંટી ફરું છું, માંડ એય ઢંકાય છે આને ઉતારું તો પાણો ન પહેરાય... તે ડરે ઉતારતો નથી...

પ્રસંગ તો સાવ સામાન્ય લાગે. પણ વારંવાર વિચાર થાય તેવો છે. વિચારતાં આંખ ઉઘડી બચ તેવો છે. આઝાદી પછી વીસ વર્ષ પછી પણ જન - સમાજની વાસ્તવિક સ્થિતિનું સચોટ - દર્શન કરાવે તેવો છે. આજે તો આ ઘટનાને અર્ધો સૈકો વીતી ગયો છે. પણ આવી જ સ્થિતિનું પુનરાવર્તન ન થતું હોય તેમ માની શકાતું નથી.

કચ્છમાં ૧૯૭૦ના ગાળામાં ત્રણ વર્ષ સતત દુષ્કાળ પડ્યો એ સમયે અનેક સ્ટેચિલક સંસ્થાઓ રાહત - કાર્યો ચલાવતી ભુજના શ્રી સ્વામીનારાયણ મંદિર દ્વારા ગ્રામ્ય વિસ્તારમાં વિના મૂલ્યે દાણા (દાન) વહેંચવાની પ્રવૃત્તિ ચાલતી. હરિભક્તો યુવાન સ્વયંસેવકો સ્વપર્ચે ગ્રામ્ય - વિસ્તારોમાં જઈ દાન હાથોહાથ પહોંચાડતા.

એક વખત અમે ભુવ તાલુકાના 'ઢોરી' ગામે દાણા આપવા ગયા. લોકો ધીમે ધીમે શરમાતા શરમાતા આવે, નીરી નજરે લઈ જાય. આ પ્રામાણિક તથા મહેનતુ પ્રજાને ધર્મદાનનું ખાવાનું ન ગમે. પણ કુદરતના કોપ સામે સૌ લાચાર હતા. એટલે ના છૂટકે લેવા તો આવે. પણ ના ધમાલ ના ઘક્કામુક્કી... એક વખત વહેંચણી કર્યા પછી પાંચેક કિલો ઘઉં વધ્યા. અમે સરપંચે પૂછ્યું... હવે કોઈ બાકી રહે છે? સરપંચે મનમાં ગણતરી કરી. પછી કહે. 'હં એક ઘર બાકી છે. ગરીબ ને આપવા યોગ્ય હોય તો બોલાવો. આ થોડા ઘઉં વધ્યા છે તે આપતાં જઈએ.'

સરપંચે એક છોકરાને દોડાવ્યો. 'જા અલ્યા પેલા મામદને બોલાવી લાવ.'

થોડીવાર થઈ ત્યાં મામદ આવ્યો. પરચાસની વચ સાવ સુકું હાડવિંચર જોઈ લ્યો. માથા પર લિટેલા ફાળીયાના લીરા લબડે. શરીર પર એક લાંબો પીળો કોટ... પણ કોટમાં કાણાં વધારે કે કાપડ તે કહેવું મુશ્કેલ.

સરપંચે પૂછ્યું, કેમ ધાન નથી જોઈતું. ઘડીભર તે જોઈ રહ્યો પછી કહે, "ધાન તો જોઈએ છે" "તો પછી એકાદ વાસણ કે કપડું લઈ આવ. અને આ ઘઉં લઈ જા" અમે કહ્યું.

મામદ પાછો આવ્યો ત્યારે તેની પાસે એક ગોદડું હતું. આને ગોદડું ગણવું કા ગાભો... જમીન પર પાથર્યું તો ચારે તરફ કાણાં. બેવડું - ચોવડું - વાળવું પણ પાંચ કિલો ઘઉં ન બંધાય. એ જોઈ મારાથી બોલાઈ ગયું. "અલ્યા ભાઈ, આમાં દાણાં ક્યાં બંધાશે. જરા સાઈ કાપડ તો લાવ..." અને એ વૃદ્ધ માનવીની આંખ ટપ - ટપ - ટપકી પડી, કહે "ઘરમાં આ એક ગાભો છે. ધાન મળે છે તે ખબર હતી પણ લેવું શેમાં? ઘરમાં તો ટીનના ચાર ડબ્બાને માટીની તાવડી સિવાય કંઈ નથી. છેલ્લા એક વરસથી આ કોટ ડીલે વિંટી ફરું છું. માંડ એય ઢંકાય છે. આને ઉતારું તો પાણો ન પહેરાય... તે ડરે ઉતારતો નથી..."

અમે સરપંચ સામે જોયું. વાસ્તવિક દર્શને તે પણ ગંભીર થઈ ગયા. અમે કહ્યું, "ઠીક ભાઈ આ કોથળો લઈ જા, સુવા માટે કામ આવશે. ઘઉંના ખાલી બે કોથળા લઈ તે તો ગયો. પણ અમારા હૃદયને વલોવતો

ગયો. ૧૯૧૬ માં મહાત્માજીએ જે ગરીબી ચંપારણમાં જોઈ હતી તેવું આ પુનઃદર્શન આઝાદી પછીના વીસ વર્ષે પણ થયું." પરંતુ અફસોસ તો એટલો રહ્યો કે અમારાં ગાંધીની કચ્છા ન હતી. ન અમે અમારા વસ્ત્ર ઉતારી આપી શક્યા કે, ન હતી લેનીનની ભિષ્કા ને જોમ. જેથી સત્તા સામે કાંવ્લિનો શંખ ફૂંકી શકીએ.

નિર્મલ્ય સમાજમાં નિર્મલ્ય પ્રતિનિધિ તરીકે સાક્ષાત ગરીબાઈનું દર્શન કરી અમે વીલા મોંએ પાછા વળ્યા.

